

- Změnil se i život obyvatel:

Někteří lidé začali svobodně podnikat – továrníci, bankéři, velkostatkáři, obchodníci.

Dělníci v továrnách i rolníci na polích museli pracovat až 16 hodin denně, často pracovaly i ženy a děti. Hlavně dělníci se snažili zajistit si co nejlepší pracovní podmínky, a proto se sdružovali do dělnických spolků a později do politických stran (sociálně demokratická strana). Svou nespokojenost vyjadřovali různými protesty i stávkami.

Revoluční rok 1848

V roce 1848 probíhaly revoluce v mnoha evropských zemích a lidé, kteří povstali, měli v podstatě stejné požadavky: chtěli rovnost všech lidí před zákonem, osvobození národů a omezení moci panovníků.

V českých zemích se k těmto požadavkům přidaly další, které vyplývaly z poměrů v habsburské říši a také z postavení Čechů: zrušení roboty, zrušení cenzury, rovnoprávnost češtiny s němčinou a určitá samostatnost Čechů.

První nepokoje proběhly ve Vídni a záhy vypuklo povstání i v Praze – v ulicích se stavěly barikády a na těch bojovaly oddíly dobrovolníků. Revoluce byla potlačena vojskem, ale došlo ke zrušení roboty (povinná služba nebo práce pro majitele panství).

Rakousko-Uhersko

Po potlačení revoluce nastoupil na trůn **František Josef I.**, který se obával dalších revolučních bojů, a tak se vrátil k absolutistické formě vlády – tu po několika letech odvolal a zároveň slíbil, že se na vládě budou podílet také zástupci národů, které žijí v Rakouském císařství.

Se splněním tohoto slibu ale nijak nespíchal – a s tím byli nejvíce nespokojeni Maďaři. Císař jejich požadavkům na určitou samostatnost nakonec vyhověl a roku 1867 souhlasil s tím, aby bylo Rakouské císařství rozděleno do dvou částí, na Rakousko a Uhersko.

Tyto dvě části měly společného panovníka, armádu, zahraniční politiku a finance, ostatní záležitosti si rozhodovaly samostatně. Takový způsob uspořádání a spravování země se nazývá dualismus.

Používal se i nový název státu: **Rakousko-Uhersko**.

České požadavky na samostatnost byly odmítnuty a české země zůstaly součástí Rakouska.

Císařem zůstal František Josef I. – vládl až do roku 1916.

Rakousko-Uhersko patřilo k nejvýznamnějším, nejmocnějším a ekonomicky nejrozvinutějším zemím v Evropě.